

58

OBWIESZCZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO I USŁUG

z dnia 18 marca 1985 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne.

1. Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 31 stycznia 1985 r. zmieniającej ustawę o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne (Dz. U. Nr 3, poz. 12) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne (Dz. U. Nr 19, poz. 146, z 1983 r. Nr 42, poz. 187 i z 1985 r. Nr 3, poz. 12), z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów wydanych przed dniem ogłoszenia jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji rozdziałów, artykułów, ustępów i punktów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst nie obejmuje następujących przepisów:

1) art. 42—44 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne (Dz. U. Nr 19, poz. 146) w brzmieniu:

„Art. 42. 1. Działające w dniu wejścia w życie ustawy przedsiębiorstwa utworzone na podstawie obowiązujących dotychczas przepisów, prowadzące działalność objętą przepisami niniejszej ustawy, stają się przedsiębiorstwami w rozumieniu tej ustawy.

2. Organy właściwe w sprawach zezwoleń w terminie dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy dostosują dotychczasowe zezwolenia do przepisów ustawy.

3. Przedsiębiorstwa, o których mowa w ust. 1, w terminie sześciu miesięcy od dnia dostosowania zezwolenia, o którym mowa w ust. 2, dostosują swoją działalność do przepisów niniejszej ustawy i zawiadomią o tym organy właściwe w sprawach zezwoleń.

Art. 43. Do działalności gospodarczej regulowanej niniejszą ustawą nie mają zastosowania

przepisy art. 1 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 18 lipca 1974 r. o wykonywaniu handlu oraz niektórych innych rodzajów działalności przez jednostki gospodarki nieuspołecznionej (Dz. U. Nr 27, poz. 158) oraz art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 8 czerwca 1972 r. o wykonywaniu i organizacji rzemiosła (Dz. U. z 1977 r. Nr 4, poz. 20).

Art. 44. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia”.

2) art. 5 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym (Dz. U. Nr 42, poz. 187) w brzmieniu:

„Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1983 r., z tym że art. 27 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 3 zachowuje moc do dnia 31 grudnia 1983 r.”;

3) art. 2, 3 i 5 ustawy z dnia 31 stycznia 1985 r. zmieniającej ustawę o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne (Dz. U. Nr 3, poz. 12) w brzmieniu.

„Art. 2. W ustawie z dnia 8 czerwca 1972 r. o wykonywaniu i organizacji rzemiosła (Dz. U. z 1983 r. Nr 7, poz. 40 i z 1984 r. Nr 5, poz. 24) w art. 1 w ust. 3 powołanie „art. 6, 13 i 15 ust. 2” zastępuje się powołaniem „art. 13”.

Art. 3. Postępowanie w sprawach decyzji odmawiających ze względu na bezpieczeństwo Państwa lub ochronę tajemnicy państwowej wydania zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej określonej w ustawie, o której mowa w art. 1, toczące się w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy przed sądem administracyjnym, podlega umorzeniu”.

„Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem 31 marca 1985 r.”.

Minister Handlu Wewnętrznego i Usług: **A. Kędziarska**

Załącznik do obwieszczenia Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług z dnia 18 marca 1985 r. (poz. 58)

USTAWA

z dnia 6 lipca 1982 r.

o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne.

W dążeniu do zwiększenia przy udziale zagranicznych osób prawnych i fizycznych, a w szczególności

Polonii, produkcji i usług na potrzeby rynku wewnętrznego i na eksport stanowi się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

Art. 1. 1. Osoby prawne mające siedzibę za granicą, obywatele państw obcych, obywatele polscy mający stałe miejsce zamieszkania za granicą oraz utworzone przez te osoby spółki z siedzibą w Polsce z wyłącznym ich udziałem, zwane dalej „zagranicznymi podmiotami gospodarczymi”, mogą prowadzić na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalność gospodarczą określoną w ustawie, zwaną dalej „działalnością gospodarczą”.

2. Zagraniczne podmioty gospodarcze mogą prowadzić działalność gospodarczą we własnym imieniu i na własny rachunek, a także uczestniczyć w spółce z udziałem polskich podmiotów gospodarczych.

Art. 2. Na podstawie przepisów ustawy może być prowadzona działalność gospodarcza w zakresie drobnej wytwórczości, polegająca na:

- 1) produkcji wyrobów i świadczeniu usług,
- 2) obrocie towarowym,
- 3) eksporcie własnej produkcji i usług oraz imporcie dla potrzeb tej produkcji i usług.

Art. 3. 1. Współpracę gospodarczą z zagranicznymi podmiotami gospodarczymi, prowadzącymi działalność gospodarczą w zakresie drobnej wytwórczości, koordynuje Pełnomocnik Rządu do Spraw Zagranicznych Przedsiębiorstw Drobnej Wytwórczości, zwany dalej „Pełnomocnikiem”.

2. Pełnomocnika powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów.

Art. 4. 1. Do zadań Pełnomocnika należy w szczególności:

- 1) inspirowanie i organizowanie działań na rzecz rozwoju współpracy gospodarczej z zagranicznymi podmiotami gospodarczymi, zwłaszcza polonijnymi,
- 2) inicjowanie tworzenia warunków sprzyjających powstawaniu na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przedsiębiorstw,
- 3) określanie preferowanych kierunków rozwoju produkcji i usług.

2. Prezes Rady Ministrów określa szczegółowy zakres działania Pełnomocnika.

Art. 5. 1. Tworzy się Polsko-Polonijną Izbę Przemysłowo-Handlową.

2. Zagraniczne podmioty gospodarcze prowadzące działalność określoną w ustawie zrzeszają się w Polsko-Polonijną Izbę Przemysłowo-Handlową, zwaną dalej „Izbą”.

3. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług sprawuje nadzór zwierzchni nad Izbą oraz zatwierdza jej statut.

4. Terenem działalności Izby jest obszar Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

5. Do zadań Izby należy w szczególności:

- 1) reprezentowanie interesów gospodarczych członków Izby oraz podejmowanie działań mających na celu ochronę tych interesów,
- 2) udzielanie członkom Izby pomocy w rozwiązywaniu problemów ekonomicznych, organizacyjnych i prawnych, związanych z podejmowaniem i prowadzeniem przez nich działalności gospodarczej,
- 3) współdziałanie z organami administracji państwowej w celu zapewnienia podejmowania i prowadzenia przez członków Izby działalności gospodarczej zgodnie z interesem gospodarki narodowej i przepisami prawa.

6. Szczegółowe zadania i zasady działania Izby, jej organy, tryb ich powoływania i działania, a także zasady gospodarki finansowej określa statut.

7. Izba nabywa osobowość prawną z chwilą zatwierdzenia jej statutu.

8. Jeżeli działanie organu Izby w istotny sposób narusza przepisy prawa lub postanowienia statutu, organ sprawujący nadzór zwierzchni nad Izbą może wyznaczyć odpowiedni termin do usunięcia tych uchybień albo żądać dokonania w wyznaczonym terminie zmiany składu organu Izby. Po bezskutecznym upływie tego terminu organ sprawujący nadzór zwierzchni może zawiesić organ Izby i ustanowić odpowiedni organ tymczasowy do czasu powołania nowego organu w trybie określonym w statucie.

Art. 6. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) polskich podmiotach gospodarczych — rozumie się przez to:
 - a) państwowe przedsiębiorstwa drobnej wytwórczości,
 - b) organizacje społeczne uprawnione na podstawie odrębnych przepisów do prowadzenia działalności gospodarczej,
 - c) spółdzielnie,
 - d) zrzeszenia producentów i spółki krajowe prowadzące działalność w zakresie drobnej wytwórczości,
 - e) osoby uprawnione, na podstawie odrębnych przepisów, do prowadzenia rzemiosła i innej działalności gospodarczej,
 - f) osoby fizyczne podejmujące działalność gospodarczą wspólnie z zagranicznymi podmiotami gospodarczymi,
- 2) przedsiębiorstwie zagranicznym — rozumie się przez to przedsiębiorstwo działające na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej na podstawie przepisów niniejszej ustawy, w stosunku do którego prawa majątkowe służą jedynie zagranicznemu podmiotowi gospodarczemu, oraz przedsiębiorstwa zorganizowane w formie spółki, której jedynymi udziałowcami są zagraniczne podmioty gospodarcze,
- 3) przedsiębiorstwie z udziałem zagranicznym — rozumie się przez to przedsiębiorstwo zorganizowane w formie spółki, której udziałowcami są zagraniczne oraz polskie podmioty gospodarcze,

- 4) przedsiębiorstwie — rozumie się przez to przedsiębiorstwo zagraniczne i przedsiębiorstwo z udziałem zagranicznym,
- 5) właścicieli przedsiębiorstwa — rozumie się przez to również podmioty, których prawa do przedsiębiorstwa wynikają z innego tytułu niż własność.

Art. 7. 1. Obywatel polski stale zamieszkały w Polsce może wnieść do przedsiębiorstwa z udziałem zagranicznym wkład w postaci będących jego własnością środków trwałych, obrotowych bądź licencji lub patentów.

2. Obywatel polski stale zamieszkały w Polsce może uzyskać, na warunkach określonych przepisami prawa dewizowego, zezwolenie na wniesienie do przedsiębiorstwa z udziałem zagranicznym wkładu w postaci będących jego własnością wartości dewizowych. Wkład i zysk przypadający z tego tytułu wykorzystuje się zgodnie z przepisami prawa dewizowego.

Rozdział 2

Udzielanie zezwoleń.

Art. 8. 1. Prowadzenie działalności gospodarczej, o której mowa w art. 2, wymaga zezwolenia.

2. Organem właściwym w sprawach zezwoleń, o których mowa w ust. 1, z zastrzeżeniem przepisu ust. 6, jest terenowy organ administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego, właściwy ze względu na miejsce, w którym przedsiębiorstwo ma być, jest lub było prowadzone.

3. Organ administracji państwowej, o którym mowa w ust. 2, może odmówić wydania zezwolenia w razie uznania, iż prowadzenie działalności gospodarczej nie byłoby celowe ze względu na:

- 1) ważny interes społeczny lub gospodarki narodowej,
- 2) bezpieczeństwo Państwa lub ochronę tajemnicy państwowej.

4. Decyzja odmowna wydana z przyczyn, o których mowa w ust. 3 pkt 2, nie wymaga uzasadnienia faktycznego.

5. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa szczegółowe warunki wydawania zezwoleń.

6. W sprawach zezwoleń na działalność gospodarczą wymienioną w art. 2 pkt 3 organem właściwym jest Minister Handlu Zagranicznego.

Art. 9. 1. Zagraniczny podmiot gospodarczy, zamierzający podjąć działalność gospodarczą na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, do reprezentowania go wobec polskich organów administracji państwowej oraz w stosunkach prawnych z polskimi podmiotami obowiązany jest ustanowić w kraju pełnomocnika. Pełnomocnikiem może być obywatel polski lub uprawniona polska osoba prawna, mająca stałe miejsce pobytu lub siedzibę w Polsce.

2. Ustanowienie pełnomocnika nie jest wymagane, gdy zagraniczny podmiot gospodarczy ma stałe miejsce pobytu lub siedzibę na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, a także gdy zagraniczny podmiot gospodarczy będący osobą prawną ma swoje przedstawicielstwo na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

3. Ustanowienie pełnomocnika, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić po uzyskaniu zgody organu administracji państwowej właściwego w sprawach zezwoleń. Organ ten może odmówić udzielenia zgody na ustanowienie określonej osoby pełnomocnikiem ze względu na bezpieczeństwo Państwa lub ochronę tajemnicy państwowej, a także w wypadkach, gdy osoba ta swoim dotychczasowym zachowaniem nie daje rękojmi należytego wykonywania tej funkcji.

Art. 10. Wniosek o wydanie zezwolenia powinien zawierać:

- 1) informację o rodzaju, formie i zakresie działalności gospodarczej podmiotu lub podmiotów ubiegających się o zezwolenie na działalność gospodarczą,
- 2) wskazanie siedziby zamierzonego przedsiębiorstwa oraz zakresu jego działalności gospodarczej,
- 3) przewidywane rozmiary działalności gospodarczej oraz przewidywaną liczbę zatrudnionych,
- 4) przewidywane formy finansowania i nakłady niezbędne dla uruchomienia działalności gospodarczej,
- 5) deklarowaną wysokość finansowego i rzeczowego wkładu dewizowego przeznaczonego na uruchomienie działalności gospodarczej, a w wypadku przedsiębiorstwa z udziałem zagranicznym — także wkładu polskich podmiotów gospodarczych,
- 6) w wypadku spółki — akt założycielski spółki,
- 7) odpis pełnomocnictwa, o ile wnioskodawca działa przez pełnomocnika, bądź ustanowienia przedstawicielstwa.

Art. 11. Wniosek o wydanie zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstwa z udziałem zagranicznym udziałowcy składają wspólnie.

Art. 12. 1. Wkład inwestycyjny zagranicznego podmiotu gospodarczego stanowią środki trwałe i przedmioty nietrwałe, niezbędne do prowadzenia działalności gospodarczej i użytkowane w skali rocznej, które zostały nabyte za waluty wymiennalne lub za złote pochodzące z udokumentowanej wymiany.

2. Wkład inwestycyjny stanowią również patenty, licencje i inne podobne prawa.

3. Minimalny wkład inwestycyjny, o którym mowa w ust. 1 i 2, nie może być niższy niż minimalny depozyt założycielski, o którym mowa w art. 16 ust. 4.

Art. 13. Wniosek, o którym mowa w art. 10, podlega rozpatrzeniu w terminie trzech miesięcy od dnia jego złożenia. W razie złożenia wniosku wadliwie sporządzonego organ rozpatrujący wezwle niezwłocznie wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku. Termin trzymiesięczny liczy się od dnia złożenia kompletnego wniosku.

Art. 14. Zezwolenie na działalność gospodarczą określa w szczególności:

- 1) przedmiot i miejsce działalności gospodarczej przedsiębiorstwa oraz jego formę prawną,

- 2) siedzibę przedsiębiorstwa,
- 3) czas, na jaki zezwolenie zostało udzielone,
- 4) dopuszczalną wielkość zatrudnienia.

Art. 15. W wypadku uzasadnionym interesem społecznym lub gospodarczym organ wydający zezwolenie może wymagać, by w przedsiębiorstwie z udziałem zagranicznym udział określonych polskich podmiotów gospodarczych był wyższy niż 50%.

Art. 16. 1. Wydanie zezwolenia następuje po przedłożeniu przez zagraniczny podmiot gospodarczy zaświadczenia o złożeniu w banku polskim depozytu założycielskiego.

2. Depozyt założycielski stanowi zabezpieczenie prawnych roszczeń polskich podmiotów prawnych na wypadek niewywiązania się przez zagraniczny podmiot gospodarczy z podjętych zobowiązań.

3. Depozyt założycielski składa się na okres do uruchomienia działalności gospodarczej określonej w zezwoleniu. Depozyt jest oprocentowany na warunkach stosowanych do wkładów cudzoziemców dewizowych.

4. Depozyt składa się w walucie wymiennej, w wysokości odpowiadającej równowartości co najmniej 6,9 mln zł. W razie zmiany kursu złotego do walut zagranicznych kwoty te ulegają odpowiedniej zmianie.

5. Minister Finansów, w porozumieniu z Prezesem Narodowego Banku Polskiego oraz po zasięgnięciu opinii Pełnomocnika, w drodze rozporządzenia, określa szczegółowo zasady i tryb ustalania wysokości depozytu założycielskiego oraz zwolnień w całości bądź części od obowiązku wniesienia takiego depozytu.

6. Wysokość depozytu dla poszczególnych przedsiębiorstw ustala organ wydający zezwolenie, po zasięgnięciu opinii banku.

Art. 17. Zezwolenie wydaje się na okres do dwudziestu lat, a w wypadkach uzasadnionych okresem amortyzacji inwestycji do czterdziestu lat. Po upływie ważności zezwolenia może być wydane nowe zezwolenie.

Art. 18. Zezwolenie może być cofnięte jedynie w wypadku, gdy działalność przedsiębiorstwa jest prowadzona z naruszeniem przepisów prawa lub warunków ustalonych w zezwoleniu.

Art. 19. Decyzje w sprawach zezwoleń na prowadzenie działalności gospodarczej objętej przepisami ustawy mogą być zaskarżone do sądu administracyjnego, na zasadach i w trybie określonym przez Kodeks postępowania administracyjnego, z wyjątkiem decyzji odmawiających wydania zezwolenia ze względu na bezpieczeństwo Państwa lub ochronę tajemnicy państwowej.

Art. 20. 1. Przedsiębiorstwa działające na podstawie niniejszej ustawy — z wyłączeniem przedsiębiorstw podlegających na podstawie odrębnych przepisów wpisowi do rejestru handlowego — podlegają wpisowi do rejestru przedsiębiorstw zagranicznych.

2. Rejestr przedsiębiorstw zagranicznych jest dostępny dla osób mających w tym interes prawny.

3. Organami rejestracyjnymi są sądy. Właściwość tych sądów, w trybie określonym w przepisach o ustroju

sądów powszechnych, oraz zasady prowadzenia rejestru przedsiębiorstw zagranicznych, dane podlegające wpisowi do tego rejestru, wymagania dla wniosku o wpis do rejestru, tryb postępowania przy dokonywaniu wpisów, zmian i skreśleń w rejestrze, zasady udostępniania rejestru oraz wypadki i warunki wydawania odpisów i wyciągów z tego rejestru określa Minister Sprawiedliwości.

Rozdział 3

Ogólne zasady działalności przedsiębiorstw.

Art. 21. Zagraniczne i polskie podmioty gospodarcze mają, w ramach obowiązującego prawa polskiego, swobodę wyboru formy prawnej, zasad udziału wspólników oraz organizacji i sposobu zarządzania przedsiębiorstwem. Do przedsiębiorstw działających w formie spółki stosuje się, w zależności od formy spółki, przepisy Kodeksu cywilnego bądź Kodeksu handlowego.

Art. 22. 1. Przedsiębiorstwa korzystają z zasobów pracy na zasadach określonych, w drodze rozporządzenia, przez Radę Ministrów.

2. Do nawiązanych przez przedsiębiorstwa stosunków pracy stosuje się przepisy polskiego prawa pracy.

3. Przedsiębiorstwa tworzą fundusze socjalny i mieszkaniowy na zasadach obowiązujących państwowe przedsiębiorstwa drobnej wytwórczości.

Art. 23. Cudzoziemcy przebywający w Polsce czasowo i zatrudnieni w przedsiębiorstwach mogą otrzymywać, ze środków dewizowych przedsiębiorstwa, przewidzianych do transferu za granicę, połowę swego wynagrodzenia w walucie obcej. Uzyskane przez cudzoziemca środki z tego tytułu mogą być przekazywane za granicę.

Art. 24. 1. Podjęcie inwestycji bądź rodzaju działalności nie objętych dotychczasowym zezwoleniem wymaga odrębnego zezwolenia.

2. Uruchomienie nowego zakładu lub filii poza siedzibą przedsiębiorstwa lub miejscami określonymi w zezwoleniu wymaga rozszerzenia zakresu tego zezwolenia.

3. W wypadku gdy zakład lub filia, o których mowa w ust. 2, mają być zlokalizowane na terenie własności miejscowej organu innego niż ten, który wydał zezwolenie, rozszerzenie zakresu zezwolenia wymaga uzgodnienia z organem właściwym miejscowo dla nowo uruchamianej filii lub zakładu.

4. Inwestycje rozwojowe i modernizacyjne, uruchomienie nowego zakładu przedsiębiorstwa, podjęcie nowej działalności nie wymagają dodatkowego zezwolenia, o ile nie naruszają warunków określonych w zezwoleniu już wydanym.

Art. 25. Przedsiębiorstwa mogą zawierać umowy kooperacyjne z krajowymi podmiotami gospodarczymi.

Art. 26. 1. Przedsiębiorstwa mogą sprzedawać importowane przez nie towary i usługi za pośrednictwem przedsiębiorstw państwowych uprawnionych do prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej sprzedaży za waluty wymiennej.

2. Minister Finansów, w porozumieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego oraz Ministrem Handlu Wewnętrz-

nego i Usług, w drodze rozporządzenia, określa wypadki oraz zasady i warunki sprzedaży towarów i usług, o których mowa w ust. 1.

Art. 27. Przedsiębiorstwo ma prawo dysponowania 50% swoich wpływów z eksportu po odprzedaniu pozostałych 50% tych wpływów polskiemu bankowi dewizowemu.

Rozdział 4

Kredytowanie przedsiębiorstw.

Art. 28. Przedsiębiorstwa mogą uzyskać w bankach polskich kredyty obrotowe i inwestycyjne na zasadach ustalonych przez Radę Ministrów. Podstawą udzielenia kredytu jest umowa.

Art. 29. 1. Przedsiębiorstwa mogą, z zachowaniem przepisów prawa dewizowego i prawa bankowego, zaciągać kredyty w bankach zagranicznych.

2. Zaciągnięcie kredytu, o którym mowa w ust. 1, w wypadku gdy udziałowcem przedsiębiorstwa jest krajowa jednostka gospodarki uspołecznionej i zaciągnięcie kredytu pociąga za sobą obciążenie polskiego udziałowca z tytułu zabezpieczenia tego kredytu — wymaga ponadto zgody Ministra Finansów.

Rozdział 5

Wykorzystanie zysku.

Art. 30. 1. Zagraniczne podmioty gospodarcze mogą przekazywać za granicę corocznie część dochodu w wysokości:

- 1) 10% wniesionego przez te podmioty wkładu inwestycyjnego w walutach wymiennalnych,
- 2) 50% nadwyżki wpływów z eksportu w walutach wymiennalnych pozostałych po odprzedaniu, o której mowa w art. 27, nad wydatkami na import,

z tym że przekazywana za granicę łączna kwota z tych tytułów nie może być wyższa niż 50% osiągniętego w poprzednim roku obrachunkowym dochodu obliczonego po opłaceniu podatku dochodowego.

2. Minister Finansów określa szczegółowe zasady ustalania wartości wkładu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 12, oraz obliczania nadwyżki, o której mowa w ust. 1 pkt 2. Wartość wkładu inwestycyjnego może być określana przez biegłych sądowych.

3. Minister Finansów, po zasięgnięciu opinii Pełnomocnika, może określać wypadki, w których zagraniczny podmiot gospodarczy ma prawo do transferu więcej niż 50% dochodu obliczonego po opłaceniu podatku dochodowego, uzyskanego w roku obrachunkowym. Prawo to może być uzasadnione szczególnym charakterem prowadzonej działalności lub stosowaną, ze względu na interes społeczny, niską stopą zysku w cenach zbywanych przez przedsiębiorstwo towarów lub usług.

Art. 31. Właściciel przedsiębiorstwa może przekazać za granicę kwotę uzyskaną ze sprzedaży przedsięwzięcia

lub jego części, pomniejszoną o należny podatek, pod warunkiem że:

- 1) umowa sprzedaży została sporządzona, po uzyskaniu zezwolenia dewizowego, w formie aktu notarialnego,
- 2) nabywca posiada zezwolenie na prowadzenie tego rodzaju przedsiębiorstwa,
- 3) kwota uzyskana ze sprzedaży wpłynęła w walutach wymiennalnych do polskiego banku,
- 4) sprzedający wywiązał się z zobowiązań podatkowych.

Art. 32. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług, w porozumieniu z Ministrem Finansów oraz Ministrem Handlu Zagranicznego, może określać warunki, na jakich zagraniczny podmiot gospodarczy może z dochodu pozostałego po opłaceniu podatku dochodowego dokonywać zakupów za złote towarów i usług i przeznaczyć je na eksport.

Art. 33. Podmioty zagraniczne, które uzyskują dochody z tytułu praw do przedsiębiorstwa, w tym również małżonkowie, wstępni i zstępni zagranicznych osób fizycznych, w czasie pobytu w Polsce uprawnione są do zakupów za złote, uzyskane z tytułu udziału w zyskach przedsiębiorstwa, wszelkich towarów i usług do użytku osobistego.

Art. 34. Zasady wykorzystania przez polskie podmioty gospodarcze należnych im dochodów z działalności przedsiębiorstw określają odrębne przepisy.

Rozdział 6

Dzierżawa nieruchomości.

Art. 35. 1. Przedsiębiorstwa mogą dzierżawić nieruchomości państwowe.

2. Przekazywanie przedsiębiorstwom nieruchomości państwowych w dzierżawę następuje na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

Art. 36. 1. Zagraniczny właściciel przedsiębiorstwa może uzyskać zezwolenie na dzierżawę nieruchomości przeznaczonych do użytku osobistego, na zasadach obowiązujących obywateli polskich. Wydatki z tego tytułu mogą być finansowane z dochodów uzyskanych z prowadzonej w Polsce działalności gospodarczej.

2. Minister Administracji i Gospodarki Przestrzennej, w porozumieniu z właściwymi ministrami, określa szczegółowe zasady i warunki wydawania zezwoleń, o których mowa w ust. 1.

Rozdział 7

Przepisy szczególne, przejściowe i końcowe.

Art. 37. Sprawy rozwiązania i likwidacji przedsiębiorstwa z udziałem zagranicznym określa akt założycielski, z zachowaniem przepisów Kodeksu cywilnego i Kodeksu handlowego.

Art. 38. W wypadku likwidacji przedsiębiorstwa z udziałem zagranicznym polskim podmiotom gospodarczym będącym udziałowcami likwidowanego przedsiębiorstwa przysługuje pierwszeństwo zakupu praw i rzeczy stanowiących majątek przedsiębiorstwa, pozostałych po zaspokojeniu lub zabezpieczeniu wierzycieli przedsiębiorstwa.